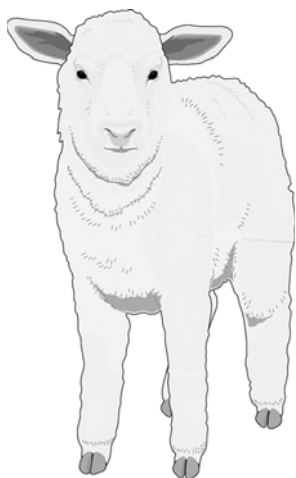

Bellis vagyok

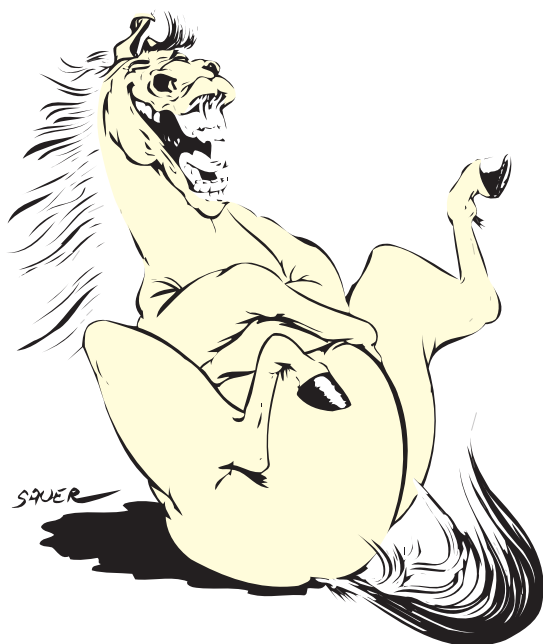

Rebellis vagyok

**HADD
MUTATKOZZUNK BE...**

Aliza vagyok

Realiza vagyok

BELLIS, A FEHÉR BIRKA

Bellis vagyok, és én képviselem a birkák többségét.

Fehér vagyok, göndör fürtökkel, makulátlanul tiszta. Ugyanolyan vagyok, mint a többiek – ugyanúgy gondolkodom, beszélek és cselekszem, **ahogyan a többiek.**

A nyáj része vagyok, követem anélkül, hogy megkérdőjeleznék bármit is.

Meg vagyok győződve róla, hogy igazam van, mert „mindenki így csinálja.” Ragaszkodom az igazamhoz, és megkövetelem, hogy

a többiek is eszerint járjanak el. El vagyok telve magammal, és nem fogadom el a különbözőséget. Olyan **normális** vagyok, mint ők.

Az előírt normákon belül teljesítek és tevékenykedem.

Tiszteletben tartom a nagytekintélyű birkák által felállított elvárásokat.

Józan gondolkodású vagyok, és rendes társasághoz tartozom.

Követem a divatot, olvasom az újságokat, nézem a tévét.

Azért dolgozom, hogy gondoskodjam saját és a családom biztonságáról.

Engedelmeskedem a törvénynek, fizetem az adókat,

védem a hazámat. És elvárom, hogy a többiek ugyanezt csinálják

Politikailag korrekt vagyok: vallásilag, családirag, szellemileg, birkailag.

Bellis vagyok, egy az **élő halottak** halottak közül, egy zombi. Egy életfogytiglan reggel-kilenctől-este-ötig kényszermunkára ítélt rab. Ez életem története. Nem vagyok tudatos magamra. Olyan vagyok mint egy csokor szárazvirág, mindig jól nézek ki, de el vagyok vágva a gyökereimtől. Azt gondolom, élő vagyok, de el vagyok szakítva a lelkemtől. Robotpilótára vagyok állítva, a társadalom teremtménye vagyok: egy robot. Saját színelőadásomon vagyok anélkül, hogy erre ráébrednék. Jelmezeket viselek, és az általam játszott szerepekké válok. Szülő vagyok, lelkipásztor, orvos, jogász, politikus, szakszervezeti vezető, tinédzser, nagyszülő, nyugdíjas, értelmiségi, alkalmazott, művész, köztisztviselő, atléta, guru, aktivista, tanár, bandavezér, szellemi vezető, humanista. Fáradhatatlanul játszom a szerepeimet. Nem teszek fel kérdéseket. Isten, a hatóságok vagy az idő majd mindent megold. Tudatlanságom posványában tespedem.

Bellis vagyok. **Tétlenségben** dagonyázom. Nem kavarok hullámokat. Olyan vagyok, mint mindenki más, így nem kerülök előtérbe. Félelemmel vagyok átitatva. Bármilyen árat hajlandó vagyok megfizetni azért, hogy békén hagyjanak. Nem kockáztatok. Befogom a számat – csitt. Tudok titkot tartani: családi titkokat, szakmai titkokat, titkos társaságokat, titkos iratokat, titkos szégyent... Utálok a változást. Az biztos, hogy a dolgok nem tökéletesek, de a helyzet lehetne rosszabb is! Ameddig tető van a fejem fölött, és jut három kiadós étkezés naponta, addig igazán szerencsésnek tarthatom magam. Csak gondoljunk azokra, akik a Harmadik Világban élnek! Azt akarom, hogy a dolgok úgy maradjanak, ahogy vannak, teljes mértékben helyeslem az állandóságot: a status quo-t. Soha nem avatkozom közbe, mert „az idő majd úgyis mindent megold”. **A csöndes többség** tagja vagyok.

Bellis vagyok, hiszek a **hatóságokban**. Bízom bennük – ők JÓK hozzám! Gondoskodnak a jólétemről, és megvédenek engem. Nem mindenki egyenlő. Vannak felsőbbrendűek, és boldog vagyok, hogy ők kormányoznak engem. Máskülönb káosz és anarchia lenne, aminek még a pusztaság gondolata is elborzaszt engem. Az emberek egymás torkának esnének, így mindenképpen szükségünk van pásztorra, hogy megvédjen minket egymástól. Úgy gondolom, normális a hierarchia: pásztorok és birkák; az uralkodó és a leigázott, a gazdag és a szegény; az erős és a gyenge. **Engedelmes** vagyok. A hatóságok irányítása alá helyezem magam. Hiszem, hogy szükségünk van juhászkutyákra, hogy rendet tartsanak. Vakon engedelmeskedem a rendeleteknek, és felkínálom a hatóságoknak munkám gyümölcsét. Szolga vagyok koronával a fejemen: **demokráciának** hívnak!

Bellis vagyok, répát kapok **jutalomként** engedelmeségemért és bátorításként, hogy a pásztor szolgálatában maradjak. Ezzel előnyben vagyok a többi birkával szemben. Előléptetnek, és ilyenkor egy lépéssel feljebb lépek az érvényesülés lépcsőfokain, a kivételezettek sorába. Egy nap talán még a pásztor rangjának elérésére is pályázhatom. Az Amerikai Álmodást életem. A hatóságok táplálják álmaimat, ezzel megőrzik engedelmeségemet és hűségemet. Háromfajta répát hajszoltatnak velem: hatalom, gazdagság, presztízs (**HGP répák**).

1. A HATALOM répa. Végre valahára uralkodhatok más birkák fölött. Tekintélyem van felettük, rám ruházott hatalmamnál fogva. Felnéznek rám, és félnék tőlem. Feladataim a fontosság érzésével töltöttek el. Most rajtam a sor, hogy parancsokat adjak, és engedelmességet követeljek. Nem csak köznapi, névtelen birka vagyok: valaki vagyok, befolyásos vagyok, tekintélyem van!

2. A GAZDAGSÁG répa. Előléptetésem meghozza gazdasági előnyeit: prémiumok, jobb fizetés, mellékjuttatások, költségszámlák. Betekintethetek belsejébe információkba, ami nagyon hasznos lehet. Javítom életrajzomat: nagyobb házban élek, cserélgetem az autóimat. Lenyűgözöm a többi birkát. Követendő példa vagyok.

3. A PRESZTÍZS répa. Előléptetésem további tekintélyt hoz magával: rangok, fokozatok, diplomák, kitüntetések, megbecsülés. Kiemelkedem a tömegből. Rólam beszélnek a médiában. Még a névjegyem és a levélpapírom fejléce is tanúsítja rangomat: CEO (vezérigazgató), M.D. (orvos doktor), Ph.D. (nagydoktor), igazgató, püspök, számvevő, könyvvizsgáló, adószedő, miniszter... A többi birka Doktornak, Tanult Kollégának, Kegyelmes Úrnak, Tiszteletes Úrnak, Őfelségének, Lordnak, Őszentségének, Őrmesternek, Táborszernagy Úrnak, Méltóságos Úrnak szólít... A nyáj többi birkája tisztel, csodál és még imád is. Egy nap rájuk is sor kerülhet...

A legfontosabb répa: az örök PARADICSOM. És a végén van még egy répa, a csúcscrépa! Ez a répa feljogosít arra, hogy belépjek az örökkévaló Paradicsomba, természetesen azzal a feltétellel, hogy példátértékűen engedelmes és alázatos életet éltem, és belenyugszom abba, hogy meghalok. Ez a répa oly nagy, hogy amíg élek, nem lehet az enyém, ez posztumusz répa. Annyira különleges, hogy nagyon megéri a Földön az egész életet rááldozni.

REBELLIS, A FEKETE BIRKA

Rebellis vagyok, és **különbözöm** a fehér birkák nyájától.

A gyapjam fekete. Elkülönülök a többitől. Erős személyiségem van.

Nem nyelek le mindent, amivel megetetnek.

Magam is gondolkodom, kérdéseket teszek föl, és válaszokat találok.

Ellenállok a nyáj nyomásának, és néha ellenszegülök. Visszautasítom, hogy „tedd azt, amit a többiek, mert mindenki azt teszi”.

Rebellis vagyok, **abnormálisnak** tekintenek.

Nem felelek meg az előírt normáknak.

A magam útját járom, különc vagyok.

Amikor a tömeg az egyik irányba megy, én a másikba.

Ferde szemmel néznek rám. Azt csinálom, amihez kedvem van.

Ha újra fehér birkává kellene válnom, belepusztulnék.

Rebellis vagyok, úgy **tudok fennmaradni**, hogy nyitva tartom a szememet. Figyelem, mi történik. Társadalom, rendszerek, emberek – tudom, hogyan működik minden. Vannak nyertesek és vesztesek. Úgyes vagyok, és tudom, hogyan kell kiszállni, amíg jól mennek a dolgok. Színlelem, hogy egyetértek, álruhát öltök, szerepet játszom, de soha nem engedem, hogy behálózzanak. Jól fel vagyok vértézve a nehéz helyzetek megoldására. Kidolgoztam néhány kiváló védőeszközt. Megvannak a sajtóságos fegyvereim, és tudok velük harcolni. Az élet egy hosszú ütközet. Ha abbahagyom a küzdelmet, meghalok.

Rebellis vagyok, s széleseben reagálok mindenre. Látom, mi folyik, és ha valami nem tetszik, akkor szembeszállok, tiltakozom, ellenállok, harcolok, leleplezek, tüntetek, vádolok, elítélek, bojkottálok, sztrájkolok... Vihart kavarak magam körül: a dolgok nem mehetnek így tovább, a dolgokat meg kell változtatni. Utat török magamnak ebben az akadályokkal teletűzdelt világban. Mentem az irhámot, mentem a lelkeket. Kompromisszumokat kötök a túlélés érdekében. Van, amikor kirobbanok, és megmutatkozik igazi természetem: néha Don Quijote, néha Jeanne d'Arc, néha Robin Hood... Bajba kerülök, de ez az ára annak, hogy kilógok a sorból.

Rebellis vagyok, bizalmatlan vagyok a **külső hatóságokkal** szemben. Ők NEM JÓK hozzám. Azt állítják, hogy megvédenek engem, és ezt használják mentségként, hogy elvegyék jogaimat és a tulajdonomat. A világot a **Nagy Pénz** mozgatja. A törvényeket a gazdagoknak csinálták. Nevez meg egy politikust, és megneveztél egy hazug embert. Cudarul át vagyok verve. **Deee** mi más alternatíva van? A hatóságok rendet tartanak; ők a szükséges rossz. Jóllehet át kell őket szervezni, nyomást kell gyakorolni rájuk, hogy jobban szolgálják a nép érdekeit. Támogatnunk kell a szegénység, betegség, társadalmi igazságtalanság, becstelenség, erőszak elleni harcot... Használni minden rendelkezésünkre álló eszközt: vizsgálatokat, bizottságokat, bíróságokat, passzív ellenállást, éhségsztrájkot, polgári engedetlenséget... Jó pásztorokat kell találni, akik majd gondoskodnak a birkáik jólétéről. Helyre kell állítani az **igazi demokráciát**. Ne adjuk fel a küzdelmet. Szervezkedjünk. Egységben az erő, sikerülni fog.

Rebellis vagyok, egy **szakadár**, nem engedelmeskedem a hatóságoknak. A hatóság az ellenség szinonimája, és én háborúban állok! Ha megadnám magam, meghalnék. Mindig is engedetlen voltam, kezdve a szüleimmel, aztán az iskolában és most is. Néha bajba sodorhat, de ugyanakkor nagy megelégedéssel is eltölt. Adót csalog, kijátszom a törvényt, saját zsebre dolgozom... Párhuzamosan még saját szervezetemet is kiépítettem, hogy a fennálló rendszerrel versenyezzen. Csak arra kell figyelnem, nehogy elkapjanak; ettől nagyon félek.

Rebellis vagyok, **megbüntetnek** engedetlenségemért. A pásztorok úgy érzik, a szakadárok fenyegetést jelentenek rájuk nézve, és ütik-verik őket, hogy a többi birkát elbátortalanítsák. Ha megérem a fáradtságot, a pásztor meg akar majd nyerni a HGP répákkal, úgy mint előléptetés és magas beosztású állások. „Mindenkinek megvan az ára.” Ha mégsem érem meg a fáradtságot, vagy éppenséggel túl lázadó vagyok, három furkósbot van, ami visszavezet az erényes életbe: kizárás, megfosztás, eltávolítás (**KME furkósbotok**).

1. KIZÁRÁS bot. Kizárnak a nyájból, lejártnak, nevetségessé tesznek, vagy bemooskolnak. Egyáltalán nem kímélnék. Elvesztettem a barátaimat, kollégáimat, a családomat. Nem vagyok többé a csoport tagja – nem kapok többé meghívókat, információt vagy támogatást. Olyan, mintha száj- és körömfájásom lenne. A többi birka elkerül, és sorsomra hagy. Elveszítem jó híreimet. Ezentúl nincs többé répa a számomra. Az esetek 95 százalékában maga a kizárástól való félelem is elég, s ez visszakergeti az „elbitangolt birkát” a nyájba, hogy kifehéricskék a fekete birkát, míg olyan fehér nem lesz, mint a hó.

2. MEGFOSZTÁS bot. Megfosztottak jogaimtól és vagyonomtól. Minden oldalról rám jár a rúd: adóellenőrzések, bírósági tárgyalások, elkobzás, rossz hitelminősítés, bírságok, üldözések... Minden energiát bevetnek, hogy elvegyék a vagyonomat: ház, megtakarítások, fizetés, vagyon, munkahely... Megfosztanak hivatásom gyakorlásának vagy a kereskedés jogától. Még szülői jogaimtól is megfoszthatnak, ha nem engedelmeskedem a pásztoroknak. Mindegyik eszköz nagyon hatékony.

3. ELTÁVOLÍTÁS bot. Kivonnak a forgalomból a nyáj érdekeinek, mi több, a pásztor érdekeinek aláásása miatt. A fehér birkák védelmének nevében, a közös jó érdekében a pásztoroknak két féle börtön áll rendelkezésére: egy rácsos börtön és egy rács nélküli – azaz egy pszichiátriai intézmény. Mindkét esetben addig „tartják” ott a fekete birkát, amíg megfelelően fehérre nem mossák. És ha minden próbálkozás kudarcba fullad, és a pásztor továbbra is bosszantónak talál, elrendeli eltüntetésemet: repülő- vagy autóbaleset, mérgezés vagy egy golyó a semmiből...

A legfélelmetesebb furkósbot: az örök POKOL. Az utolsó és legnagyobb bot **mindegyik** között az a fenyegetés, hogy örökké a Pokolban fogok égni, ha nem engedelmeskedem az Egyház parancsolatainak, amelyek tök véletlenül megegyeznek a pásztor törvényeivel. Ez a félelem bennem él régóta, és legtöbb fekete birka társamat is állandóan gyötri. Ez a félelem vezeti azokat, akik le akarnák rázni az Egyház szorítását: Nem jobb-e egy egész életen át engedelmeskedni és szenvedni, mint a Pokol örökös tüzében égni?

AKÁR FEHÉR, AKÁR FEKETE, A BIRKA AZ BIRKA

Mi különböztet meg minket egymástól, Bellist Rebellistól?

– A GYAPJÚNK SZÍNE.

Mind a ketten birkák vagyunk.

Miben hasonlítunk egymásra, mi, Bellis és Rebellis?

– ÁLLATI TERMÉSZETÜNKBEN..

Mind a ketten állatok vagyunk.

Mi a közös tulajdonságunk, Bellisnek és Rebellisnek?

– TUDATTALANSÁGUNK.

Egyikőnk sincs tudatában benső isteniségének.

Tudattalanság

Sem Bellis, sem Rebellis **nincs tudatában** isteni természetének. Úgy gondolunk magunkra, mint szegény, gyenge és védtelen állatokra, az erősek könnyű prédájára, és mint akik alá vannak vetve törvényeiknek. Arra vagyunk ítélve, hogy verejtékes munkával dolgozzunk, és harcoljunk a túlélésünkért. Magunkra hagyatva elpusztulunk. Semmik vagyunk. Tehetetlenek vagyunk. Félünk.

Szaporodás

Mindketten, Bellis és Rebellis, legfeljebb csak **másolhatjuk** mások eredetijét. Büszkék vagyunk arra a képességünkre, hogy életet adunk, amikor valójában csak reprodukálunk a faj túlélésének érdekében. Mi csak ismételtel továbbadjuk ugyanazt az információt, amit kaptunk. Ránk csupán a klónozás tőpéldányának szerepét osztották! Meggyőztek minket arról, hogy az igazi teremtő valahol kívül van, és azzal töltjük egész életünket, hogy őt keressük. Mindenhol keressük – kivéve önmagunkban. Ősi írásokat tanulmányozunk. Megpróbáljuk megfejteni a génjeinket. A Bibliához és más szent írásokhoz fordulunk. Keressük úgy a mitológiában, mint a csillagokban. Mindent megteszünk, hogy megtalálhassuk ezt a csalfa teremtőt. Ezt a hírhedt teremtőt, aki végül is felelős mindenért, ami velünk történik – vagy legalábbis így hisszük.

A Férfi Princípium Felsőbbrendűsége

Mindketten, Bellis és Rebellis, hisszük, hogy az az egyetlen igazság, amit az öt érzékszervünkön keresztül fizikailag megtapasztalunk. Csak a **látható anyagnak** van bármilyen fontossága. A láthatatlan dolgok nem léteznek, vagy ha igen, azok másodlagosak, ha egyáltalán fontosak. A férfi princípium felsőbbrendűségének elismerését választottuk, és a látható birtoklást részesítjük előnyben a láthatatlan létezés felett, a túlélést az élet felett. A túlélés-bármilyen elve mindennek fölötti.

A Nyájösztön

Mindketten, Bellis és Rebellis, sebezhető és tehetetlen birkák vagyunk, akire a nagy gonosz farkas feni a fogát. Az a dolgunk, hogy része, vagy **tagjai** legyünk a nyájnak. Ha összeverődünk, képesek vagyunk szembenézni a farkassal és megvédeni magunkat „*Egységben az erő*”, ez Belgium mottója. „*Együtt győzelemre jutunk*”, jelentik ki a szakszervezetek. „*Egyesüljetek, hogy megmenekülhessetek... elől!*”, jelentik ki más szervezetek, titkos társaságok, vallások, családok, közösségek, társaságok, szövetségek és politikai pártok. Ezek a különféle nyájak mind elfogadott eszközök arra, hogy szembeszálljunk az ellenséggel, és védelmet szerezzünk a dzsungelben, ahol élünk. És jaj annak, akit megbélyegeznek és kiközösítenek, mert a nyájon kívül nincs menekvés. Ez a legnagyobb félelmünk. Egyedül mindenféle ragadozó martalékvá válunk, és el fogunk pusztulni. Addig, amíg a nyáj kebelén belül vagyunk, a saját fajtánkkal, megmaradunk. Ez ugyan korlátoz bennünket, ebben egyetértünk, de nincs más választásunk: a nyáj nélkül halott birkák vagyunk.

A Hatóságok

Mindketten, Bellis és Rebellis, meg vagyunk róla győződve, hogy a nyájnak szüksége van pásztorra, egy hatóságra, hogy vezesse és táplálja. Én, Bellis, úgy gondolom, hogy a pásztor JÓ, szolgálja az érdekeinket. Én, Rebellis, úgy gondolom, hogy a pásztor ROSSZ, érdekeink ellen dolgozik. Bármilyen legyen is, mindketten hisszük, hogy **szükségünk van egy pásztorra**, aki vezet minket, s biztosítja védelmünket és biztonságunkat. Nélküle a túlélés lehetetlen, éhen veszünk. A farkasok elevenen felfalnának minket. Káosz és anarchia lenne. Hála a pásztornak, a rend fennmarad. Nem kell félnünk semmitől, mert jogaink „biztosítottak”. Két legfőbb mentsvárunk van, amire mindig támaszkodhatunk: a Biblia és az Alkotmány.

Szolgaság Láncok Nélkül

Mindketten, Bellis és Rebellis, normálisnak találjuk, hogy a **gyapjúnkat a pásztornak adjuk**, cserébe a táplálékért és védelemért. Én, Bellis, zokszó nélkül teszem ezt: önként kínálom fel magam nyírásra. Én, Rebellis, úgy gondolom, hogy a pásztor túl sok gyapjút vesz el ahhoz képest, amit cserébe ad: megrúgom és ordítok a tisztességtelenség miatt, és igyekszem ezt megértetni vele, miközben próbálom elkerülni a gyakori nyírást. A pásztor megvádol, hogy illegálisan dolgozom, és rám uszítja a juhászputyát. És így én is megadom magamat, és végül tarra nyírnak. De közben a pásztor is retteg az olyan szakadároktól, mint én – ha nincs nyírás, nincs gyapjú, nincs pénz – és ezzel befellegzene a pásztornak is!

Egykor láncon voltunk, aztán egy nap lázadásban törtünk ki. A fenyegetéssel szembesülve a pásztor átengedte nekünk a kormányzást. Most a birkák parancsolnak. Nincs szükségünk többé láncokra. Szabadok vagyunk. Mi vagyunk az urak. Mi vagyunk, aki a többség nevében dönt. Éljen soká a DEMOKRÁCIA!

Hierarchia

Mindketten, Bellis és Rebellis, hisszük, hogy a birkák nem egyenlők: van nagy és kicsi, erős és gyenge, okos és buta, dolgozó és semmittevő, egészséges és beteg, jó és rossz, uralkodó és leigázott. Ezért vannak társadalmi hierarchiák: politikai, gazdasági, vallási, szellemi, művészeti, sport, média, intellektuális és így tovább. Mi azt is normálisnak tartjuk, hogy a birkák hatalma és vagyonuk is egyenlőtlen. Vannak a gazdagok és a szegények, a mesterek és a tanítványok, a jól tápláltak és az éhesek, a kiváltságosak és a hátrányos helyzetűek. A társadalmi EGYENLŐTLENSÉG és IGAZSÁGTALANSÁG elkerülhetetlen. Ezek természetünk szerves részei.

A Kisebbség Kormányozza a Többséget

Mindketten, Bellis és Rebellis, elfogadjuk, hogy a kisebbség kormányozza a többséget. Jellemző adat, hogy a népesség 1%-a (és ez elég óvatos becslés!) uralja és használja ki a többi 99%-ot, miközben elhitetik velünk, hogy pont az ellenkezője igaz. Micsoda teljesítmény!

Ez az OSZD MEG ÉS URALKODJ! Amíg a birkák azzal vannak elfoglalva, hogy bármilyen okból belharokba bocsátkoznak, nem veszik észre, hogy uruk, a pásztor, az oltalmazójuk és eltartójuk nyírja a gyapját a hátukról. Nagyon ügyesen elrendezi, hogy a birkák mindig haragban legyenek egymással. Mindenütt az ideológiai, vallási, területi háborúkat, a természeti erőforrásokért vagy az elnyomottak védelméért indított küzdelmeket látjuk. A hatóságok mondvacsinált összetűzéseket gerjesztenek, és mindkét oldalt pénzelik. Az elővigyázatlan birka pedig beleesik a csapdába. Így megy ez évezredek óta, s a dolog még mindig működik.

A társadalmi hierarchiában minden egyes birka URALKODÓ ÉS egyben LEIGÁZOTT is. Az egyik uralja a másikat, akin viszont felülről uralkodnak. Azzal, hogy uralkodunk, teremtjük az uralom hierarchiáját, és ezzel együtt azt is, hogy rajtuk uralkodjanak. Ez egy véget nem érő harc, függetlenül attól, ki milyen magasan van a ranglétrán. Mindig lesz valaki még magasabban. Még a pásztorok is harcolnak egymás közt. Ez ugyanaz a régi nyertes-vesztes kettősség. Soha, senki nem kerül a csúcsra! Végző soron mindenki, a birkák és a pásztorok is veszítenek, és elpusztulnak.

Ami a birkákat és a pásztorokat is arra készíti, hogy belesodródjanak ebbe a hatalomért folytatott örült versenybe, az A FÉLELEM, HOGY URALKODNAK RAJTUK ÉS MEGHALNAK. Az állatoknak van egy automatikus túlélési reflexük: uralkodj, vagy rajtad uralkodnak. Amint két állat találkozik, megtörténik az erőpróba. Felmérik egymást, és felvonultatják fegyverzenájukat: hízélgés, manipuláció, megfélemlítés, meggyőzés, agresszió, megvesztegetés, kísértés, elnyomás – hogy uralkodjanak és felülkerekedjenek.

